

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

มองหน้าพระพุทธเจ้าบ้าง

ก่อนจั่งหัน

พระเท่าไร (๒๗ ครับผม) ไม่นั่นอน เข้าออกๆ ทั้งพระข้างในฉันบ้างไม่ฉันบ้าง พระข้างนอกเข้าออกๆ อย่างไม่ก็ตามต้องได้บังคับเอาไว้ตลอด ไม่บังคับไม่ได้ ลั่นไปเลย เลอะเทอะ อะไรเลอะเทอะก็ไม่ได้เหมือนพระเลอะเทอะ พระเลอะเทอะนี้เลวมากที่สุด วัดป่าบ้านตาดจะเป็นประเภทเลอะเทอะที่เลวมากที่สุด หรือดี หรือดีมาก เอา ดูตัวเองนะ ทั้งสองอย่างนี้มีอยู่กับตัวของเราเอง พระเลอะเทอะมาก เลวมาก คือเราหนึ่ง เพราะความเลวแห่งการประพฤตินองเรา ความดีและดีมากก็คือเราคนหนึ่ง เพราะดำเนินตามหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ซึ่งไม่มีที่ต้งติแล้วในโลกนี้ กราบไหว้กันทั้งสามโลก แต่เราไปเหยียบย่ำนี้เลวที่สุดคือเรานะ อย่าให้มี

ศาสดาองค์เอกนี้ประกาศล้นโลกสามโลกธาตุมานานสักเท่าไรแล้ว ไม่มาเฉียดหูเฉียดตาเฉียดใจเราบ้างหรือ มันมีตั้งแต่สัวมแต่ถานแต่ไฟนรกอเวจีหรือเข้ามากองอยู่ในพระของเราเนี่ย พระเลยกลายเป็นพระสัวมพระถานไปหมดใช้ไม่ได้นะ ยิ่งเลวลงๆ เรานั่นละทำศาสนาให้เลวลง ให้ดูตัวเองทุกคนๆ อะไรเลวสู้พระเลวไม่ได้ แหมกระเทือนโลกมากนะ พระเลวนี้ คนธรรมดาเขาเลวก็เป็นเรื่องของเขา แต่พระที่โลกเทิดทูนกลับเลวนี้ แหมเลวร้ายที่สุดเลย อย่าให้มีนะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ

ทำอะไรให้มีสติสังขนิญพิจารณา อย่าทำชู้ๆ อย่างเมื่อนานนี้บอกพระให้ไปทำทางจงกรม พระองค์นี้ก็ยังจะตามติดกันอีกอยู่นะ ให้ไปทำทางจงกรม เราก็บอกชัดเจนคือเราจะอ่านดูพระองค์นี้นั่นเองที่ไปใช้ในงานนั้น จะเป็นยังงัย ให้เอาดินมาเทใส่ที่เป็นหลุมเป็นบ่อ มีทางจงกรมแต่เดินไม่ได้ก็ใช้ไม่ได้ เลยบอกให้เอาดินมาเทแล้วค่อยเอาน้ำมาเทลงนั้นสักหน่อยหนึ่งพอให้มันชุ่มเย็นซึมลงไป พอสั่งแล้วเราก็กลับมากุญ ประมาณว่าจะทำเสร็จแล้วก็กลับคืนไปอีก ฟาดดินอันนั้นกับน้ำอันนี้เลอะเทอะด้วยกันหมด ดูไม่ได้เลย นี่จะตามเรื่องทางจงกรมนี้อีก

นี่ละการสอนคนมันจั่งลำบากนะ สอนเราก้สอนอย่างนี้เอง ต้องเอาให้แนบที่สุด สติสังข นิญญาติดกันตลอด มอบงานให้ใคร อันใดๆ สั่งอะไรๆ อย่าเข้าใจว่าแล้วนะ นี่คืออ่านพระแต่ละองค์ๆ นะนั่น พระที่มาอบรมอยู่กับเราเป็นยังงัย เท่ากับอ่านพระแต่ละองค์ๆ สั่งให้ทำอะไรๆ นั้นเป็นการอ่านพระละนะ ให้ทำเราจะดูผลงานของการทำ มันแสดงออกมาจากตัวเอง ดี ละเอียดลออ หรือเลวอะไรก็ตาม จะออกมาจากตัวนั้นตัวทำงานที่เราสั่งนั้นแหละ

ท่านทั้งหลายมาทำไม มาทะเลาะๆ แหะๆ โลโลกโลก ศาสนาพระพุทธเจ้า ประกาศกังวานด้วยความเลิศเลอมา แล้วเป็นยังไงมาอยู่กับเรามีแต่ความเลวร้าย พระเลวร้ายเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ มันเป็นอย่างไง เอนี่หรือไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้า มันนำทุเรศนะ ขอให้พากันพิจารณาทุกคนๆ ธรรมเป็นของละเอียดล่อมากที่สุด อย่างพวกเรานี้ จะเข้าไม่ได้แหะ เพียงสั่งการสั่งงานทั้งๆ ที่เป็นผู้ตั้งใจมาปฏิบัติเพื่อศีลเพื่อธรรม สั่งการสั่งงานอะไรไปนี่มันจะมีเลอะๆ เทอะๆ ตามนิสัยที่เคยมาในหัวใจนั่นแหละ นี่เตือนไว้อย่างนี้เสมอ

ให้ทำอะไรๆ ไม่แล้วนะ เพราะพระเจ้าพระสงฆ์ที่เข้ามานี้เราสอนจริงๆ จังๆ ไม่ใช่สอนเล่นๆ สั่งอะไรแล้วต้องติดตามดูๆ อ่านตัวผู้ถูกสั่งนั่นแหละเป็นอย่างไง เป็นพระประเภทไหน จำให้ดี อย่ามาทำเลอะๆ เทอะๆ สติติดแนบกับตัว ปัญญาติดแนบกับตัว จะไม่ค่อยผิดพลาดทำอะไรก็ดี ถึงจะไม่ดี ที่มีสติมีปัญญาอยู่ในนั้นก็เต็มภูมิของผู้นั้น นับว่าดีอยู่ ถ้ามีสติปัญญาแต่ไม่ใช่ นั่นชิว สติปัญญาเฉลียวฉลาดอยู่แต่กิเลสเหยียบลงไปให้เลวเสีย สติปัญญาก็เลยกลายเป็นมูตรเป็นคูถไปตามกิเลสที่เสีย ใช้ไม่ได้นะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

(ทองคำ ๑ บาทครึ่ง) เออ เมื่อเช้านี้บ้านตาดเขาทำบุญหาแม่เขา ชื่อ แม่ที่ พงษ์ประเทศ เขาทำบุญอุทิศถึงแม่เขา แม่ที่ พงษ์ประเทศ เสียไปเขาทำบุญอุทิศ ได้ถวายในงานนี้ทองคำน้ำหนัก ๕ บาท เงินสด ๓๒,๙๐๐ บาท ดอลลาร์ ๕๐ ดอลลาร์ เขาถวายเมื่อเช้านี้ (ทองคำไหลซึมได้เพิ่มมาเป็น ๗๕ กิโลแล้วครึ่ง) อ้อ ทองคำที่เป็นประเภทน้ำไหลซึมเวลานี้ได้ถึง ๗๕ กิโล ๓๐ บาท ๔๖ สตางค์ กับอีก ๕ บาทวันนี้ก็เป็น ๓๕ บาทเข้าไปเรื่อยๆ ไม่ลด ไปเรื่อยๆ ทองคำเรา นี่เราก็กังมีหวังอยู่เรื่อยๆ ส่วนใหญ่ผ่านไปแล้วยังไม่แล้ว ให้เป็นประเภทน้ำไหลซึม ค่อยไหลเข้ามาซึมเข้ามา นี่ตั้ง ๗๕ กิโลแล้วประเภทน้ำไหลซึมนะ ส่วนใหญ่มอบเข้าไปเรียบร้อยแล้ว

เรายังไม่ได้บอกหยุด เพราะเราไปดูเองทองคำในคลังหลวง เพราะฉะนั้นจึงได้ออกมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วไปได้ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ ได้ทองคำเป็นกอบเป็นกำมาแล้วก็ยังไม่แล้ว ส่วนใหญ่ที่ได้มานี้สมมักสมหมาย แต่ส่วนที่บกพร่องในคลังหลวงยังมีอยู่มาก จึงได้บิณฑบาต ได้ออดอ้อนบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้เห็นแก่คลังหลวงของเรา ซึ่งเท่ากับเห็นแก่หัวใจของคนทั้งชาติอยู่ในนั้น ได้หนุนกันเข้ามาๆ หากไม่ได้เวลานี้แล้วจะไม่ได้แน่ เช่นอย่างเราหยุดแล้วการช่วยชาติ ทองคำได้เท่านั้น ดอลลาร์ได้เท่านั้นๆ แล้วก็หยุดตั้งแต่บัดนั้นไม่ได้มีอะไรสืบต่อเลย นี่พอมิประเภทซึมซาบเข้าไปมันก็ไหลเข้ามาเรื่อยๆ แล้วก็จะมีหวังจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

เราก็พยายามที่สุดที่จะให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราได้แน่นหนามั่นคง จีรังถาวร ให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาเป็นที่อบอุ่นจิตใจ เราจึงอุตสาหะ พยายาม ทางด้านวัตถุก็เต็มเหนี่ยว เต็มกำลังของเรา ทางด้านธรรมะก็เหมือนกัน ตั้งแต่วัน เริ่มออกช่วยชาติ ประกาศสอนธรรมติดกันไปเลย ด้านวัตถุก็ชนเข้ามาๆ สู้คลังหลวงเป็น อย่างน้อย นอกจากนั้นกระจายทั่วประเทศไทย ที่นี้เรื่องธรรมก็เหมือนกัน ธรรมก็กระจาย ออกไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่เริ่มแรก

เราได้ดำริคิดไว้เรียบร้อยแล้วในการช่วยชาติคราวนี้ วัตถุนั้นประชาชนทั้งหลายเขาจะ ทราบกันทั่วหน้าอย่างรวดเร็ว แต่เรื่องธรรมะเขาจะไม่ทราบ เราคิดไว้แล้ว แต่ในโอกาสอัน นี้เองที่ธรรมะจะได้กระจายออกไปสู่หัวใจของพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย จะออกไปพร้อมๆ กันกับการช่วยชาติคราวนี้ทางด้านวัตถุนั้นแหละ แล้วไปที่ไหนก็เทศน์ที่นั่นๆ และการ เทศน์ได้ยินได้ฟังสดๆ ร้อนๆ แล้วยังไม่แล้ว ยังติดเทปออกมา เวลานี้กำลังออกทางวิทยุ จะทั่วประเทศไทยแล้วนะ ติดตั้งอยู่ทุกแห่งทุกหนเวลานี้

นี่ละธรรมเข้าสู่ใจนี้เป็นมหาคุณอย่างมากทีเดียว เราดำริไว้แล้วว่าธรรมจะได้ออกสู่ โลกเฉพาะอย่างยิ่งชาติไทยของเราในคราวนี้ ไม่มากก็น้อย เข้าแน่นอนเข้าสู่หัวใจคน ก็เป็น อย่างที่ว่ามัน เราคิดไว้เรียบร้อยแล้วทุกอย่าง เราไม่ได้ทำอะไรด้วยแบบตันๆ เด๋าๆ นะ เรา ช่วยโลกช่วยสงสารเราก็ช่วยจริงๆ ด้วยความเป็นธรรมๆ ล้วนๆ ควรตำหนิเราตำหนิทันที เพราะเป็นความผิดเสริมไปทำไม ต้องตำหนิ ที่ถูกก็เสริมเรื่อยๆ อย่างนี้ละเราช่วยชาติ ไม่ ว่าเรื่องราวอะไรที่เราได้ออกแสดงๆ นี้เรานำออกจากธรรมนะ ไม่ได้นำออกด้วยเจตนาร้าย หรือเจตนาก่อกรรมก่อเวรเคียดแค้นซึ่งกันและกัน เราไม่มี มีตั้งแต่ธรรมล้วนๆ ใครผิด บอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ให้พยายามแก้ไขดัดแปลงสิ่งที่ผิด ส่วนที่ถูกก็ให้เสริมกันเข้าไปๆ จะได้ดีขึ้นโดยลำดับ ในสิ่งที่ดีแล้วจะเพิ่ม สิ่งที่ดีก็จะได้ดีดน้อยถอยลงไป เราได้พยายาม สุดกำลังแล้วนะช่วยชาติคราวนี้

ทองคำเรายังจะมีหวังเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ถ้าเรายังไม่ตายเสียเดี๋ยวนี้ ยังมีหวัง เพิ่มขึ้น ไม่มากก็เพิ่มขึ้นอยู่อย่างนี้แหละ (โยมจากอินโดนีเซียถวายปัจจัย ๒ หมื่น) โห ทางอินโดนีเซียนี้มาเรื่อย (เคยไปกราบหลวงตาที่สวนแสงธรรมด้วยครับ) เออ มากราบ ที่นี้ก็ได้อะไรเรื่อยๆ นะ (ตอนนี้เขากำลังสร้างวัดไทยอยู่ที่อินโดนีเซีย เขามาขอพรหลวงตา ให้สร้างสำเร็จค่ะ) เรายังไม่แน่ใจ ผู้ไปสร้างวัดสร้างวา หรือมันสร้างส้วมสร้างถ่านก็ไม่แน่ เพราะเราเคยเห็นมาแล้ว วัดไทยเรานี่ เดียวนี้มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้านเต็มเมือง ที่เรียกว่า วัดๆ นั้นแหละ มันกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปแล้ว

ดูตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดออกไปซิ ที่ได้ดูได้ด่าอยู่เวลานี้เพราะอะไร เพราะมันจะเป็น ส้วมเป็นถ่าน พระเณรจะกลายเป็นมูตรเป็นคูอยู่ในส้วมในถ่านเพราะการปฏิบัติแล้ว ส้วม

ถานคือวัดที่ว่าเป็นที่อยู่ของพระเถรก็เลยกลายเป็นที่อยู่ของบุตรของคุณไปเสีย กำลังสร้างวัดนั้นวัดนี้เรายังไม่ได้สนิทใจกันนะ ผู้สร้างวัดมันหอบกิเลสเต็มหัวใจไป ถ้าเป็นอรรถเป็นธรรมไปสร้างที่ไหนเริ่มดีขึ้นโดยลำดับ เวลานี้เรื่องอรรถเรื่องธรรมจะไม่ค่อยปรากฏนะ ถูกกิเลสเหยียบลงไป นี่ภาษาธรรมเข้าใจใหม่ ว่าสร้างวัดที่นั่นที่นี้แทนที่จะดีใจด้วยกลับไม่ดีใจ เพราะสิ่งที่ให้แสงแทงใจมันติดมาเรื่อยๆ ให้ได้จับไปคิด การสร้างวัดนี้สร้างยังไงมาสร้างวัดมันสร้างร่วมสร้างถานขึ้นในตัวก็ได้ แน่ะ

ดูชีวิตป่าบ้านตาด ที่แรกเราก็มักสร้างวัดๆ ไร่พวกส้วมพวกถานพวกบุตรพวกคุณมันตีบคานเข้ามากับพระกับเถรกับประชาชน เข้ามาบรรจุอยู่ในวัดป่าบ้านตาด วัดป่าบ้านตาดเลยกลายเป็นส้วมใหญ่ พระเถรและประชาชนลูกศิษย์ของวัดป่าบ้านตาด คือลูกศิษย์หลวงตาบัว เลยเป็นบุตรเป็นคุณกองใหญ่เต็มอยู่ในนี้ ท่านทั้งหลายยังภูมิใจอยู่หรือ เราดูมาตลอดนี้ อย่างตะกั้นนี้พูดถึงเรื่องให้ไปทำทางจงกรม คนหนีกันไปหมดแล้วเมื่อวานนี้เลยว่าง นั้นถ้าว่างเราก็มักเข้าไปดู ถ้าไม่ว่างก็ไม่ไป เวลาคนว่างเมื่อไรเราจะเข้าไปดูที่นั่นที่นี้ ไมดีที่ใดสิ่งๆ เมื่อวานเข้าไปดูทางจงกรม อย่างที่พูดเมื่อเช้านี้แหละ นั้นมันก็ไปเลอะๆ เทอะๆ อยู่ทางจงกรม ไปสร้างส้วมสร้างถานอยู่ในนั้น เราบอกให้ทำทางจงกรมให้ดี แล้วก็ไปเป็นอย่างนั้น

กิเลสมันเร็วที่สุดนะ ตามไม่ทันง่าย ๆ ใครมาพูดคำพูดอย่างนี้มีใหม่ พูดชัดๆ สมัยปัจจุบันมีใครพูดอย่างนี้ใหม่ว่า กิเลสนี้จะเอี้ยดลอมมากที่เดียวตามไม่ทัน ผู้ตามอยู่ก็ยังไม่ตามไม่ทัน ไร่ผู้ไม่ตามไม่ต้องบอก นี่เราตามมันมาตั้งแต่วันออกปฏิบัติ ตามกิเลสนะ ตามมาตั้งแต่วันออกปฏิบัติ ตามจริง ๆ ด้วยไม่ใช่ตามธรรมดา ตามจนสุดกำลังความสามารถ เปิดจำขึ้นมาในหัวใจ เอาที่นี้กิเลสกับธรรมอะไรแหลมคมกว่ากัน สุดท้ายก็ธรรมครอบหมด เมื่อธรรมครอบหมดแล้วมองไปที่ไหนก็เห็นหมดละซี ธรรมมองกิเลส มองได้ง่ายมาก

โห เมืองพุทธเราแท้ๆ เมืองไทยเรา เวลานี้กลายเป็นเมืองส้วมเมืองถานไปหมดแล้วนะ เมืองไทยทั้งประเทศนี้เท่ากับเมืองพุทธ เพราะชาวพุทธในเมืองไทยเรามีจำนวนน้อยเมื่อไร เราคิดว่าไม่ต่ำกว่า ๘๐% นี่เป็นเมืองพุทธ เดียวนี้มันจะกลายเป็นเมืองบุตรเมืองคุณไปแล้วตั้งที่พูดเหล่านี้ ไร่เริงบันเทิงติดดินกับกิเลสตัดหาความดีความเด่นในสิ่งที่เลวทั้งหลายว่าดีว่าเด่น แล้วก็สร้างส้วมสร้างถานขึ้นในนั้น ตัวเองก็สร้างตัวเองเป็นบุตรเป็นคุณขึ้นมา ตั้งแต่วางราชการงานเมืองลงมาจนกระทั่งสุดท้าย มีแต่พวกสร้างส้วมสร้างถานสร้างบุตรสร้างคุณทับถมบ้านเมืองของตน บ้านเมืองของตนเลยกลายเป็นบุตรเป็นคุณไปหมดเพราะความเลอะเทอะของผู้ปฏิบัติรักษาชาติบ้านเมืองนั่นเอง แต่ตรงกันข้ามเป็นผู้ทำลายชาติบ้านเมืองของตนเองโดยไม่รู้สึกรู้ตัว เพราะอำนาจของกิเลสมันแหลม

คมมาก ความอยากความทะเยอทะยาน ความมักใหญ่ใฝ่สูง ความเย่อหยิ่งจองหอง ไม่มีอะไรเกินกิเลส นี่คือกิเลส สิ่งเหล่านี้เต็มหัวใจของสัตว์โลกแล้วจะไม่ติดไม่ดับแบบนี้ได้ยังไง มันต้องติดดับแบบนี้ แบบนี้คือแบบเหยียบทำลายตัวเอง ไม่ใช่แบบส่งเสริมตัวเอง และส่วนรวม เช่นชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง มีแต่เหยียบกันลงๆ

เอาศาสนาพระพุทธเจ้าไปยืนยันกันซินะ เราถือพุทธศาสนามามีอะไรเป็นคู่แข่งกัน เป็นคู่แข่งกันชนแข่งกันให้รู้ตัวรู้ชั่ว เอาภาคปฏิบัติพุทธศาสนานี้ออกใช้จะเป็นยังไง พระก็ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนแล้วด้วยความถูกต้อง ทั้งธรรมทั้งวินัยเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว นั่นคือองค์ศาสดา ท่านสอนไว้แล้วโดยถูกต้อง เอาไปปฏิบัติตามนั้นดูซิ เราจะได้ตำหนิพระองค์ทรงไหนนะ จะไม่มีที่ตำหนิถ้าปฏิบัติตามนี้ และจะดีวันดีคืนขึ้นชาติไทยของเรา การอยู่การกินการหลับการนอนการใช้สอยทุกอย่างทุกอย่าง จะมีธรรมครอบงำอยู่ตลอดเวลา แล้วสวยงาม ความรู้จักประมาณจะติดแนบกันไป ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อคะนองอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้

นี่มันเมืองมูตรเมืองคุณเมืองส้วมเมืองถ่านนะ เอากิเลสเข้ามาเป็นส้วมเป็นถ่านเป็นมูตรเป็นคุณ เอาคนไทยทั้งประเทศเป็นมูตรเป็นคุณ เอาชาติไทยทั้งชาติ พื้นแผ่นดินไทยนี้เป็นส้วมเป็นถ่านใหญ่ เพราะความประพฤติของคนไทยเลอะเทอะ ของพระเถระในประเทศไทยเราเลอะเทอะ มันก็เลอะเทอะไปหมดอย่างนี้ซิ เอาศาสนาพุทธมาประกาศดูซิจะเป็นยังไง ใครไปก็เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระธรรม พระสงฆ์ไปด้วยความเย่อหยิ่งจองหองพองตัวในความเป็นมูตรเป็นคุณของตัวเองนั่นแหละ ปีนป่ายขึ้นไปเหยียบทองคำ เหยียบเท่าไรก็แหลกในตัวเองนั่นแหละ

ลองเอาพุทธศาสนาประกาศดูซินะ พี่น้องชาวไทยเราเป็นชาวพุทธ หลวงตาบัวพูดอย่างออกหน้าออกตาเลย นี่ได้ปฏิบัติมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มต้นล้มลุกคลุกคลาน แต่ความมุ่งหวังอันแรงกล้าที่รุนแรงมาก จะพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เรียนหนังสือไปตรงไหนๆ สะดุดใจไปเรื่อย ๆ เรื่องมรรคเรื่องผล สวรรค์ชั้นพรหม ตลอดจนมรรคผลนิพพาน มันหากเป็นอยู่ในจิต เรียนหนังสืออยู่มันก็ติดแนบอยู่ในนี้ อยู่ในใจ พูดเรื่องนี้ออกมากกระจาย เพื่อให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ใช่จะโอ้อวดตัวเองนะ เราดำเนินมาอย่างนี้ พอออกมาแล้ว

ได้รับโอวาทจากพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ผางๆ อย่างเต็มเหนี่ยวเลย แล้วก็ถึงใจๆ ตั้งแต่นั้นมา เอ้า เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ต้องให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้เท่านั้น นั่นฟังซินะ ไม่เป็น เอ้าตายว่างั้นเลย เพราะฉะนั้นความเพียรมันถึงได้แก่กล้าจริง ๆ จนกระทั่งเลี้ยงคืนข้างหลังนี้ โอ้อโฮ ๆ ขยะตัวเองเรื่องความเพียร ไปอยู่บางแห่งเขาแตกบ้านแตกเมืองไปดูตีเกราะประชุมว่าเราตายแล้ว นั่นเป็นยังไง เราไม่รู้จ้กว่าเราจะตาย เขาอยู่บ้านเขารู้ว่าเราจะตายจะเป็นยังไง ตีเกราะประชุม ว่าพระองค์นี้มาอยู่กับเราเป็นยังไง เขายกตัวอย่างขึ้นเรื่อง

อดอาหาร เพราะไปที่ไหนเรามากเป็นอย่งนั้นเสมอ การอดอาหารนี้ธาตุชั้นธัมมอันอ่อนตัวลง
ธรรมดีดีขึ้น ๆ ทุกข์ขนาดไหนก็ทนเอา เพื่อธรรมอันนี้เองเรื่อยมา นี่เรื่องความทุกข์ความ
ทรมาน

จิตใจก็ลุ่มลुकคลุกคลาน ไปร้องให้อยู่บนภูเขาเราลืมเมื่อไร ร้องให้จริง ๆ นะ น้ำตา
ร่วงออกมา โธ กูขึ้นมาที่กูตั้งใจว่าจะพัดกับกิเลส แเย็บออกตรงไหนมันดีเอา ๆ หงายหมา ๆ
เข้าใจไหมหงายหมาหงายไม่เป็นท่า ร้องแห้ง ๆ เหมือนไอ้หยองหงาย หินลับอันใหญ่โต
โรงงานอันใหญ่โตที่เลิศเลอ ก็คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น ออกจากนี้ลงไปหาท่าน เอ้า ฝึกซ้อม
เต็มที่แล้วมาอีก หงายหมาอีก เอ้า พูตให้มันชัด ๆ อย่างนี้ละ ไปอีก หลายครั้งหลายหน มา
อีกสู้มันไม่ได้ กลับมาอีกขึ้นอีกเอาอีก ต่อไปก็หงายแมว ล้มลงมันตบได้นะแมว ที่แรกมัน
หงายหมาร้องแห้ง ๆ ไม่มีทำสู้ พอต่อไปก็หงายแมวตบได้ ถึงอยู่ข้างใต้เขาก็ตบได้หงาย
แมว ต่อไปก็กลายเป็นเสือดาวเสือโคร่งขึ้นไปละที่นี้

นั่นเห็นใหม่การอบรมจิตใจ ตั้งหลักฐานจิตใจได้แน่นอนมันคงขึ้นไป ที่นี้ก็
กลายเป็นเสือโคร่งขึ้นละที่นี้ พัดกับกิเลส ที่นี้เอาให้มันย่นเข้ามา ๆ มันเป็นเสือโคร่งใหญ่
แล้วที่นี้ก็ชั้ดกับกิเลส กิเลสมีที่ไหนให้มา โนนนะที่นี้ แต่ก่อนไปร้องให้ร้องห่มอยู่บนภูเขา
กับกิเลสอยู่ที่ไหนให้มา มาขาดทันทีเลย นี่เรื่องอำนาจแห่งการฝึกฝนอบรมตัวเอง เอา
จนกระทั่งถึง บางที่...แต่ไม่ใช่สำคัญนะ คือมันหากิเลสที่ไหนก็ไม่เจอ ค้นเอาเสียจน มีแต่
จิตมันสว่างจ้าอยู่ในนั้น ครอบตลอด กิเลสตัวไหนจะโผล่ขึ้นมาไม่เห็นเลย หือ นี่มันไม่ใช่
เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ ขึ้นมาแล้วหรือ ว่าเจ้าของนะ หากิเลสที่ไหนก็ไม่เห็น แต่ไม่ได้
สำคัญว่าเป็นอรหันต์นะ คือมันหาไม่เจอเวลานั้น ก็เลยพูดทำทนายมันไปเฉย ๆ นี่แหละ นี่
ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ ขึ้นมาแล้วหรือ สักเดี๋ยวกก็โผล่ขึ้นมาอีกชั้ดกันอีก

คือเราพูดไม่ได้สำคัญตนาว่าเป็นอรหันต์นี้ พูตในเวลากิเลสมันหมอบเฉย ๆ จากนั้น
ก็พัดกัน ๆ หนักเข้า ๆ กิเลสโผล่มาไม่ได้เลย นี่ฟังซิเรื่องธรรม เมื่ออบรมขึ้นมีที่ใจ ธรรม
ต้องมี กิเลสอบรมสักเท่าไร มันอบรมกันทั่วโลกทั่วดินแดน ผลของมันจึงเป็นพินเป็นไฟ
เผาไหม้ทั่วโลกดินแดน ที่ไหนมีความเจริญเพราะกิเลสไม่มี มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ ใหญ่
เท่าไรยิ่งกองใหญ่ กองพินกองไฟเผาไหม้เรื่อย ๆ ไป ถ้าธรรมมีที่ตรงไหนส่องแสงสว่างมา
ที่นี้พอธรรมจ้ำขึ้นมาแล้วกิเลสมันหมอบ ๆ หมอบกิเลสก็ไม่ถอย เห็นภัยของกิเลส เห็นสุด
หัวใจต้องตายเท่านั้น กิเลสไม่ตายเราต้องตาย ที่จะให้ถอยกิเลสไม่มี

ถึงขั้นนี้แล้ว พัดกัน ๆ ลงไป เอ้าสรุปเลย ฟาดมันนี้จ้ำขึ้นมาเลยเห็นใหม่ นี่ละผล
แห่งการปฏิบัติธรรมจากพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์ตูกตาเธอ ท่าน
ทั้งหลายเอามาปฏิบัติบ้างซิ เป็นยังงิ นี่เรามาปฏิบัติแล้วได้พูตอยู่เวลานี้ พูตจากผลแห่ง
การปฏิบัติตามพุทธศาสนา ที่ประกาศกังวานสอนโลกถึงสามโลกมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

พวกเราหูตาใจเอาไปไว้ที่ไหน จึงไม่ยอมฟังเสียงพระพุทธเจ้า ไม่ยอมมองดูหน้าพระพุทธเจ้า อย่าว่่าพระพักตร์ เอา ว่าให้ต่ำ ๆ สมกับว่าเรานั้นหยาบมากแล้ว ให้มองดูหน้าพระพุทธเจ้าบ้าง หน้าของเรามีแต่กิเลสเต็มตัว มองไปที่ไหนหาคนไม่เห็น มีแต่กิเลสหุ้มห่อเต็มตัว ๆ แล้วแต่งโก้เก๋มาข้างนอก ประดับประดาตกแต่ง ภายในมีแต่มูลแต่คูถ กิเลสตัณหา ขี้โลภ ขี้โกรธ ขี้หลงเต็มอยู่ในนั้น ทำไมไม่ดูกันบ้าง

เอาธรรมพระพุทธเจ้าเข้าไปพืดกันชินะ จะได้ปรากฏขึ้นมา ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ ขึ้นมาแล้วเหอ นั้น แต่ก่อนมันเคยพูดได้ยังไง ที่นี้ชัดกันไปถึงขนาดจ๋าลงไปหมด โดยสิ้นเชิงหายสงสัย ที่นี้มันถึงสนุกดูถ้าว่าสนุกนะ แต่นี้จะเอาความสนุกมายังไง มองไปที่ไหนเห็นแต่ป้อมแป้ม ๆ อยู่ในน้ำนั่นแล้ว และไฟก็เผาอยู่ในน้ำนั่นด้วย ไฟกิเลสตัณหา ไฟบาปไฟกรรมของตัวเองเผาตัวเองอยู่ในน้ำ น้ำก็น้ำมหาสมุทรทะเลน้ำวิภูวน หาขอบเขตไม่มี จมอยู่ในน้ำนั่น แล้วไฟก็เผาอยู่ในเวลาจมน้ำนั่นด้วย ไฟกิเลสตัณหา ไฟกรรมของตัวเองเผาตัวเองอยู่ในนั้น มันมีแต่อย่างงั้นโลกอันนี้ เอาธรรมพระพุทธเจ้าเข้าไปช่วยบ้างซิจะเป็นยังไง

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าประกาศออกมาได้พูดอย่างชัดเจนอย่างนี้ละ เราไม่สะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่หวั่นกับอะไรทั้งหมด เราพูดจริง ๆ สามแดนโลกธาตุเป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินี้เป็นวิมุตติหลุดพ้นไปโดยสิ้นเชิงแล้ว ดูโลกมันดูได้ถนัดชัดเจนทุกอย่าง แล้วการพูดออกมาด้วยความรู้ความเห็นจากธรรมพระพุทธเจ้าจะผิดไปไหน แล้วจะไม่พูดได้ยังไง พูดไม่ได้ก็พระพุทธเจ้าสอนโลกไม่ได้ซิ พระพุทธเจ้าสอนโลกมาก่อน นี่ธรรมพระพุทธเจ้าทำไมจะสอนโลกไม่ได้วะ ต้องสอนได้ซิ ปล่อยให้ตั้งแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลายกันทั่วประเทศไทย ซึ่งเป็นแดนแห่งชาวพุทธเรานี้ดูไม่ได้นะ นี้ดู ตัวเท่าหนูก็ตามแต่หัวใจมันไม่ใช่หนู มันครอบโลกธาตุโนนจะว่าไง

นี่ละอำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าขึ้นในหัวใจ ใจดวงนั้นเป็นธรรมทั้งดวงแล้ว มันจ๋าลงไปหมดจะให้ว่าไง ใครจะว่าอะไรก็ว่าไปว่าหลงตาบว ไม่เคยสะท้านหวั่นไหวกับสิ่งใดที่มันเห่าว้อก ๆ หมาเห่าฟ้า ฟ้าอยู่ที่ไหนก็ไม่วู้ มันเห่าของมันไปอย่างนั้นละ ว่าอย่างงั้นว่าอย่างงี้ มันอมขี้ออกมาพูดมันไม่ได้อมธรรมมาพูด น้อมธรรมออกพูดนะ เราไม่ได้มาโกหกโลก เรามธรรมมาพูด หัวใจอยู่ในนี้ ออกมาจากหัวใจ มาเป็นคำพูดคำจา ก็เรียกว่าอมธรรมออกมาพูด

พี่น้องทั้งหลายใครจะตื่นเนื้อตื่นตัวให้ตื่นนะ อย่าเอาแต่กิเลสตัณหาเหยียบหัวใจแห่งชาวพุทธเลย ทั่วโลกดินแดนมีแต่ไฟแต่ไฟทั้งหมด ถ้าต่างคนต่างหันหน้าเข้าหากันจากการฟังอรรถฟังธรรมแล้ว จะได้ปรับปรุงตัวเองให้ดิบให้ดีขึ้น ตั้งแต่พระราชการลงมา ไม่เห็นแก่ได้แก่เอา เห็นแก่ความเย่อหยิ่งจองหองพองตัว แล้วเหยียบย่ำทำลายผู้น้อยให้

แหลกเหลวไปหมด เป็นเขียงเหยียบขึ้นของพวกเย่อหยิ่งจงทองไปเสียทั้งหมด นี่คือกิเลส ตัณหาทำลายผู้อื่น ถ้าเป็นธรรมแล้วใหญ่เท่าไรยิ่งเย็น ใหญ่เท่าไรยิ่งสงบเย็น ยิ่งเป็นสุข ไปที่ไหนคนเคารพบูชา อยากกราบไหว้อยากบูชา ดังเขาจะกราบไหว้พระพุทธเจ้านั่นแหละ เทวทัตใครอยากกราบไหว้บูชาวะ ตั้งแต่พระแตกไปสี่ห้าร้อยองค์ที่หลงกลอุบายของเทวทัต ก็ยังแตกกลับคืนมาหมด พระสารีบุตรโมคคัลลาน์ไปสั่งสอนเอากลับมา ก็เป็นอย่างนั้นแล้ว ฟังให้ดีนะ

เอาให้จริงจั่งบ้างซิ อย่ามาหละๆ แหละๆ ให้กิเลสเหยียบหัว เอามาอวดกันมีแต่ เรื่องกิเลสอวดกัน ไม่มีธรรมมาอวดกันเลย ใครพูดที่ไหนเราฟังหมดนั่นแหละ อันนั้นดี อัน นี้ดี มีแต่ดีเรื่องกองมูตรกองคูถทั้งนั้น ไม่ได้ดีเรื่องศีลเรื่องธรรม ที่เป็นทองคำทั้งแท่งบ้าง เลยพอจะให้ความสงบเย็น ธรรมนี้ลงเข้าหัวใจดวงใดแล้ว จะทุกข์จะจนขนาดไหนหัวใจ ไม่จน จำให้ดีนะ จะขาดแคลนขนาดไหนก็ตาม หัวใจไม่ขาดแคลนจากธรรมเสียอย่างเดียว อยู่ได้สบาย อะไรมั่งมีศรีสุขกองเท่าภูเขาถ้าหัวใจแห่งผากธรรมจากธรรมเสีย เป็นฟืน เป็นไฟเผาไหม้ตัวเอง ภูมิใจก็ภูมิใจไปอย่างนั้นละ อันนั้นดีอย่างนั้นอันนี้ดีอย่างนี้ ดีอยู่นอกๆ ตายแล้วกองกระดูกเจ้าของก็เอาไปไม่ได้ เขาเอาไปฝังหรือไม่ฝังก็แล้วแต่เขา มี เท่านั้นแหละ

เวลานี้เป็นเวลาที่จะตัดดวงความดีได้ให้พากันทำเสีย หลวงตาบัวตายจะไม่มีใคร พูดอย่างนี้นะ เราพูดออกมาตามความเป็นจริง จะว่าอาจหาญไม่อาจหาญ เราไม่มี คำว่า อาจหาญก็ไม่มี เอาธรรมออกมาเต็มดวงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ใครจะคิดให้คิดเสีย ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอตลอดมา ให้มองหน้าพระพุทธเจ้าบ้าง อย่ามองดูแต่หน้ากิเลส หน้าไหนมีแต่มองดูหน้ากิเลส เขาก็กิเลส เรากิเลส มองดูหน้ากันแล้วก็บ่นความทุกข์ความ ลำบาก ที่กิเลสสร้างขึ้นมา นั่นนะ แต่ละคนๆ เอามาพูด ขายไม่ออก คนนี้ก็จะพูดคนนั้นก็ จะพูด มีแต่คนจะพูด ที่นี้ก็ขายไม่ออกซิ เพราะมันเต็มทุกคนแล้ว ขายไม่ออกคือกิเลสเต็ม หัวใจ ใครก็อยากจะระบายตั้งแต่กองทุกข์ขึ้นมา

พูดความสุขคือออกมาจากอรรถจากธรรมให้กันฟังบ้างซิ มันไม่ได้มีนะเวลานี้ ทั่วประเทศไทยจะไม่มีใครพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมให้กันฟัง มีแต่พูดถึงเรื่องกองทุกข์เป็นฟืน เป็นไฟเผาไหม้ แล้วก็ไม่เห็นโทษของมัน พอพูดแล้วก็เอาอีก ขยี้ขยักกับกองทุกข์เป็นไฟ ขึ้นมาเผาอีก มาคุยกันอยู่อย่างนั้นละ ไปในงานศพงานเมรุนี้ไปที่ไหนดูซิ มันฟังเสียงพระ เทศน์เมื่อไร ไปแล้วมันเป็นโอกาสอันดี ไปเผาแต่ละรายๆ ไม่ใช่ไปอะไรนะ ไประบายทุกข์ ต่อกัน อู๊ย คนนั้นก็ทุกข์คนนี้ก็ทุกข์ แบบนั้นแบบนี้ ที่จะเอาความสุขความเจริญมาพูดให้ เป็นความรื่นเริงต่อกันสมไปในงานศพ แล้วไปฟังอรรถฟังธรรมของพระท่านเทศนาว่าการ ไม่มีเลย

นี่เราได้เคยไปเทศน์ในกรุงเทพเรานี้แหละ กระดานใหญ่ๆ นั้นแหละ เอาเสียบ้างแหละเรา เราไม่ได้เหมือนใครนี่ ขึ้นไปนี่พระเทศน์ไม่ฟังเลย เราก็ใส่เสียเปรี้ยวๆ เลย เทียวนะ เจียบหมดเลย จากนั้นธรรมะก็ออกเลย มันเป็นอย่างไงพวกนี้มาฟังอรรถฟังธรรมยังงัยกัน มันมาระบายทุกซ่อะไรกัน ชัดกันอย่างหนักออกสดๆ ร้อนๆ มันไม่รอใครนะเปรี้ยวๆ เลย คนมีดแปดทิศแปดด้านเจียบหมดเลย นั่นเห็นไหม เราไปเทศน์ในสนามใหญ่เมรุใหญ่กรุงเทพนะ เขานิมนต์เราไปเทศน์ ไปเทศน์มันก็เอานิสัยเดิมมาใช้อย่างว่ะ อันนี้ก็นิสัยธรรม เข้าใจไหม นิสัยธรรมก็ออกเต็มเหนี่ยวของธรรม นิสัยโลกเป็นยังงัยก็ฟัดเลย นั่นละเลยเอาพูดนี้ ไปเห็นหมดแล้วถึงเอามาพูด ไม่ได้ต้นมาเดาพูด มันไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมที่ไหน มันเลอะเทอะไปด้วยกองทุกข์ มากี่ระบายความทุกข์สู่กันฟัง แล้วกลับไปบ้านเท่านั้นแหละ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร

นี่ละการวิ่งเต้นกับกิเลสมันมีแต่กองทุกข์ มาขายให้กันมันขายไม่ออก ใครก็เต็มทุกข์ ทุกข์เต็มหัวใจๆ เอาธรรมออกมากกระจายให้กันฟังบ้างซึ่งจะเป็นยังงัย นี่หลวงตากำลังธรรมออกเวลานี้ หลวงตาไม่มีทุกข์พูดจริงๆ หัวใจในทุกข์นี้ไม่มี มาเป็นเวลา ๕๕ ปีแล้วหมดโดยสิ้นเชิงเรื่องทุกข์ในหัวใจ เพราะกิเลสในหัวใจไม่มี กิเลสเป็นตัวสร้างทุกข์ เมื่อกิเลสดับทุกข์ก็ไม่มี ไม่มีที่เกิด มีแต่ธรรมจำอยู่ในหัวใจ สอนโลกนี้สอนด้วยความจำในหัวใจ สอนด้วยบรมสุขเต็มหัวใจ เราไม่ได้สอนด้วยความเป็นทุกข์ในหัวใจเรานะสอนโลกถึงจะเสียงกิริยาอาการเป็นพินเป็นไฟ แต่หัวใจเป็นน้ำเป็นท่า สอนโลกออกมาเป็นอรรถเป็นธรรมทั้งนั้น พลังของธรรมทั้งหมดที่เป็นกิริยาออกมาสอนโลกเวลานี้ ไม่ได้เป็นกิริยาของกิเลสออกมา

กิเลสไม่มีในหัวใจบอกตรงๆ เลย นี่เพราะอำนาจแห่งการปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธรเจ้า เอาเป็นตายเข้าว่า ตั้งแต่ล้มหายหมาๆ ข้างบน ขึ้นไปจนกระทั่ง ฟัดถึงชั้นอรหันต์น้อยเข้าใจไหม จากนั้นก็ฟาดฟ้าดินถล่ม อรหันต์น้อย อรหันต์ใหญ่ไม่พูดถึงเลย มีแต่จำอยู่อย่างนี้ เข้าใจไหมละ นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้า ท่านทั้งหลายเอาไปปฏิบัติบ้างซิ มันเป็นอย่างงัยเอาแต่กิเลสมาอวดกัน มันดีอะไรซี้ กองเท่าภูเขาซี้กองเท่าภูเขา มันวิเศษวิโสอะไรกองซี้ เอาธรรมกองขึ้นดูซิ ไม่เท่าภูเขาซี้ก็ตาม จำขึ้นในหัวใจนี้พอ ทุกข์จนหนโลกขนาดไหน หัวใจไม่ทุกข์เสียอย่างเดียว สบายคนเรานะ เข้าใจนะ เออละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz